EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION (EU) 2020/1936

av den 14 maj 2020

med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för budgetåret 2018

EUROPAPARLAMENTET UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

— med beaktande av sitt beslut om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för budgetåret 2018,

— med beaktande av de svar som kommissionen lämnat på de skriftliga frågorna till kommissionsledamot Neven Mimica, med ansvar för internationellt samarbete och utveckling, inför utfrågningen i budgetkontrollutskottet den 28 november 2019,

— med beaktande av artikel 99, artikel 100 tredje strecksatsen och bilaga V i arbetsordningen,

— med beaktande av yttrandet från utskottet för utveckling,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A9-0057/2020), och av följande skäl:

A. Den främsta målsättningen med utvecklingssamarbetet är att minska fattigdom och att på lång sikt utrota den, såsom det fastställs i artiklarna 208–210 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

B. Unionen måste vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att dess fonder och åtgärder, i synnerhet vid investeringar i länder som styrs av icke-demokratiska regimer, alltid gynnar behövande människor och inte styrningsstrukturen.

C. Det övergripande målet är fortsatt att anslå 0,7 % av bruttonationalprodukten till offentligt utvecklingsbistånd och att mobilisera privat kapital.

D. Integrering av målen för hållbar utveckling och genomförande av Parisavtalet är centrala målsättningar som ska eftersträvas inom ramen för samarbetsinstrument.

E. Hållbarhet är av avgörande vikt för att man ska uppnå de fastställda målen och resultaten, och i synnerhet utvecklingsbiståndets långsiktiga konsekvenser.

F. Principen om att ingen ska lämnas på efterkälken är central i Agenda 2030 för hållbar utveckling.

G. Det europeiska samförståndet om utveckling, som antogs år 2017, utgör en gemensam ram för utvecklingspolitiken för unionens institutioner och för medlemsstaterna.

H. Den viktigaste delen av Agenda 2030 för hållbar utveckling är anpassning av unionens utvecklingssamarbete till partnerländernas egna utvecklingsprioriteringar.

I. Man bör titta noggrant på de olika utrikespolitiska insatsernas politiska samstämmighet och komplementaritet, i synnerhet när flera politiska åtgärder vidtas i ett enda partnerland, i syfte att främja synergier, minska kompromisser mellan dessa befintliga policyinsatser och så långt det är möjligt undvika onödiga administrativa bördor.

J. Gott samarbete och god samordning med andra givare och internationella finansinstitut är av yttersta vikt för att undvika dubbelarbete och säkerställa effektiva kontroller, riskdelning och en äganderätt till resultat som återspeglar de verkliga insatserna och biståndets effektivitet, och för att främja kapaciteten att bygga upp utvecklingsbistånd i mottagarländerna.

K. Kommissionen har det slutliga ansvaret för att de transaktioner som ligger till grund för Europeiska utvecklingsfondernas (EUF) räkenskaper är lagliga och korrekta samt för tillsynen över EUF:s förfarande för finansiell övervakning och rapportering.

L. Transparens, ansvarsskyldighet och tillbörlig aktsamhet på människorättsområdet är förutsättningar för demokratisk kontroll och ett effektivt utvecklingsbistånd.

M. Unionens insatser i tredjeland sker genom internationella organisationer som antingen använder unionsmedel eller samfinansierar projekt tillsammans med unionen, däribland projekt som rör tillsyn och styrning.

N. Ett brett utbud av metoder för genomförande, som återspeglar EUF:s mellanstatliga karaktär, används i 79 länder med komplexa regler och förfaranden för upphandling och tilldelning av kontrakt.

O. Budgetstödet spelar en central roll för att driva på förändringar och hantera de viktigaste utmaningarna i samband med utveckling, men det innebär också en betydande förvaltningsrisk och bör endast beviljas om den mottagande staten kan visa en tillräcklig grad av transparens, spårbarhet, ansvarstagande, respekt för rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna och effektivitet innan landet i fråga mottar budgetstöd.

P. Främjande av transparens och bekämpning av korruption och bedrägerier är nyckeln till framgång för EU:s budgetstöd.

Q. EUF:s verksamhet genomförs under svåra förhållanden genom att den ständigt utsätts för högriskexponering som antingen är av geopolitisk eller institutionell karaktär.

R. Externa faktorer för ett korrekt genomförande av EUF kan dämpa eller tillintetgöra de ansträngningar som gjorts när det gäller utveckling.

S. Unionens styrningsstöd är en viktig komponent i utvecklingsbiståndet för att skapa effektiva styrelsereformer.

T. Nuvarande migrationskriser får inte överskugga de migrationsflöden som är kopplade till demografiska förändringar och som kräver olika lösningar på längre sikt.

U. Förenklade genomförandeprocesser är en drivkraft för att öka effektiviteten i biståndet.

V. Det är av central betydelse att främja unionens synlighet, säkerställa ett strategiskt utnyttjande av unionens instrument för externt bistånd, upplysa om unionens finansiering och förankra unionens värderingar i alla typer av utvecklingsbistånd.

Revisionsförklaring

Det finansiella genomförandet och projektgenomförandet av EUF (åttonde till elfte EUF) 2018

1. Europaparlamentet noterar att elfte EUF står för 65 % av portföljen för kommissionens generaldirektorat för internationellt samarbete och utveckling (GD DEVCO). Parlamentet noterar att åtagandena för EUF uppgick till 4 959 miljoner EUR år 2018, vilket översteg det årliga målet på 4 537 miljoner EUR (eller 109,3 % av det ursprungliga målet jämfört med 95 % år 2017), medan EUF-utbetalningarna uppgick till 4 124 miljoner EUR (dvs. en genomförandegrad på 98,2 % av det årliga målet på 4 200 miljoner EUR (jämfört med 98,89 år 2017). Parlamentet noterar dessutom att Europeiska investeringsbankens (EIB) åtaganden uppgick till 880 miljoner EUR (varav 800 miljoner EUR rörde investeringsfaciliteten), medan EIB:s betalningar uppgick till 555 miljoner EUR år 2018 (varav 525 miljoner EUR via investeringsfaciliteten).

2. Europaparlamentet välkomnar de regelbundna insatser som görs av GD DEVCO för att minska gammal förhandsfinansiering och gamla utestående åtaganden med ett mål på 25 %. Parlamentet noterar att GD DEVCO överskred sitt mål på 25 % genom att minska EUF:s gamla förhandsfinansiering med 40,33 % (43,79 % för andra biståndsområden) och EUF:s gamla outnyttjade åtaganden med 37,10 % (39,71 % för andra biståndsområden).

3. Europaparlamentet uppmanar GD DEVCO att fortsätta sina insatser med avseende på gamla EUF-kontrakt som har löpt ut, eftersom målvärdet på under 15 % inte uppnåddes såsom det gjordes år 2017, trots det nya förfarande som inrättats av DG DEVCO (med 17,27 %, en liten men otillfredsställande förbättring jämfört med 18,75 % år 2017). Parlamentet noterar att detta målvärde för centrala resultatindikatorer under 15 % uppnåddes för GD DEVCO:s övriga verksamhet med 13,88 %.

4. Europaparlamentet beklagar i allmänhet att minskningen når sämre resultat med minskningsnivåer som är lägre för gammal EUF-förhandsfinansiering och utestående åtagande eller inte nåddes för gamla EUF-kontrakt som har löpt ut jämfört med DEVCO:s andra interventionsområden och ansvar. Parlamentet inser dock att den operativa komplexiteten hos EUF kan göra det svårare att uppnå målen för de centrala resultatindikatorerna, i synnerhet för avslutandeförfaranden, vilket därmed gör det svårare att utfärda betalningskrav.

5. Europaparlamentet uppmanar GD DEVCO att prioritera att på kort sikt avsluta de kvarvarande insatserna från åttonde och nionde EUF.

Räkenskapernas tillförlitlighet

6. Europaparlamentet välkomnar det faktum att revisionsrätten i sin årsrapport om den verksamhet som finansieras genom åttonde, nionde, tionde och elfte EUF för räkenskapsåret 2018 anser att den slutliga årsredovisningen i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EUF:s finansiella ställning per den 31 december 2018, och att det finansiella resultatet, kassaflödena och förändringarna i nettotillgångarna för året är förenligt med bestämmelserna i EUF:s budgetförordning och med redovisningsregler baserade på internationellt accepterade redovisningsstandarder för den offentliga sektorn.

Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

7. Europaparlamentet gläder sig över att revisionsrätten anser att de inkomster som ligger till grund för räkenskaperna för budgetåret 2018 i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.

8. Europaparlamentet uttrycker sin växande oro över revisionsrättens avvikande mening om utgifternas laglighet och korrekthet i den mån som de utgifter som ligger till grund för räkenskaperna väsentligen påverkas av den ökade graden av fel.

9. Europaparlamentet uttrycker djup oro över att den uppskattade felnivån återigen ökade för andra året i rad till 5,2 % för utgifter som godkänts i räkenskaperna för åttonde, nionde, tionde och elfte EUF (jämfört med 4,5 % år 2017, 3,3 % år 2016, 3,8 % år 2014 och 2015, 3,4 % år 2013 och 3 % år 2012). Parlamentet förväntar sig att kommissionen begrundar anledningarna och vidta nödvändiga åtgärder för att vända trenden med en ökande felfrekvens.

10. Europaparlamentet konstaterar att en del av de felprocentsatser som beräknats av revisionsrätten kan ha orsakats av en mycket hög arbetsbelastning för alltför få anställda, särskilt i delegationer som arbetar under svåra förhållanden.

11. Europaparlamentet anser det vara av avgörande vikt, när man når en sådan uppskattad felnivå, att investera ytterligare i upplysning och utbildning av personal. Parlamentet uppmanar kommissionen att hitta sätt att lösa problemen med underbemanning, i synnerhet i delegationer som arbetar under svåra förhållanden.

12. Europaparlamentet noterar att Förenade kungarikets utträde ur unionen inte påverkade EUF:s finansiella förvaltning år 2018 och att EUF:s årsredovisning för 2018 på ett korrekt sätt återspeglar läget för utträdesprocessen.

13. Europaparlamentet konstaterar med stor oro att av de 125 betalningstransaktioner som revisionsrätten granskat innehöll 51 transaktioner (eller 41 %) fel, och i synnerhet när det gäller de 39 betalningar som hade kvantifierbara fel var 9 (23 %) slutliga transaktioner som godkänts efter att alla förhandskontroller utförts. Parlamentet uppmanar kommissionen att på ett betydande sätt förbättra lagligheten och korrektheten i transaktionerna och att säkerställa att förhandskontrollerna följs upp ordentligt.

14. Europaparlamentet konstaterar att de frigjorda medel från projekt inom ramen för tionde EUF som överförs till resultatreserven för elfte EUF inte kommer att leda till några problem med likvida medel med tanke på Förenade kungarikets utträde ur unionen, och att inverkan på varje medlemsstats bidrag ska beräknas i proportion till deras ursprungliga bidrag till EUF.

15. Europaparlamentet är djupt oroat över att det, trots de på varandra följande planer för korrigerande åtgärder som genomförts av GD DEVCO, i stor utsträckning rör sig om samma typ av fel som föregående år, det vill säga viktiga styrkande handlingar saknades (36,6 %), allvarlig underlåtenhet att följa bestämmelser för offentlig upphandling (27,1 %), kostnader som inte hade uppkommit (22,7 %), procentsatsen för kvarstående fel har anpassats efter GD DEVCO:s undersökning (5,4 %), icke stödberättigande kostnader (4,3 %) och andra typer av fel (3,9 %), bristande efterlevnad av upphandlingsbestämmelser och icke stödberättigande kostnader.

16. Europaparlamentet noterar att fel främst gällde transaktioner med koppling till programkostnadsberäkningar, bidrag och bidragsavtal med internationella organisationer och överenskommelser om medverkan med unionens nationella samarbetsorgan snarare än andra biståndsinstrument.

17. Europaparlamentet uttrycker djup oro över denna återkommande situation, trots de på varandra följande planer för korrigerande åtgärder som införts av GD DEVCO, särskilt i de fall där mätbara fel tyder på brister i kontrollerna av internationella organisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att inte underskatta hur allvarliga sådana fel är som skulle kunna tyda på oriktigheter som t.ex. bedrägeri, samt att omgående åtgärda tidigare nämnda återkommande brister, att tydligt rapportera om de särskilda svårigheter som uppstår vid genomförandet av handlingsplanen och att, vid behov, vederbörligen samarbeta med såväl revisionsrätten som Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Övervaknings- och kvalitetssäkringssystemens effektivitet

18. Europaparlamentet är djupt oroat över att kommissionen hade tillräckligt med information för att kunna förhindra, upptäcka och korrigera de kvantifierbara felen innan utgifterna validerades och godkändes, och att om den information som fanns hade använts skulle den uppskattade felprocentsnivån ha blivit 1,3 procentenheter lägre. Parlamentet betonar även att vissa transaktioner med fel inte upptäcktes av externa revisorer och att dessa motsvarar 1,1 procentenheter.

19. Europaparlamentet förväntar sig att GD DEVCO är noggrannare med sin användning av tillgänglig information och i sin konsekventa styrning av sitt allmänna kontrollsystem (förhandskontroller och extern revision och utgiftskontroll). Parlamentet betonar vikten av och uppmanar GD DEVCO att fortsatt arbeta med att förbättra genomförandet av sina förebyggande kontroller, särskilt inriktningen på högriskområden när det gäller medel som förvaltas indirekt via internationella organisationer och utvecklingsorgan och bidrag med direkt förvaltning.

20. Europaparlamentet noterar GD DEVCO:s sjunde studie om kvarstående felfrekvens som resulterade i en kvarstående felfrekvens på 0,85 % under den väsentlighetsgräns på 2 % som fastställts av kommissionen. Parlamentet noterar dock att den metod som använts sedan flera år baserats på enbart ett fåtal av stickproven på transaktioner och ofullständiga kontroller av förfaranden för offentlig upphandling, och uppmanar GD DEVCO att nära samarbeta med revisionsrätten för att öka tillförlitligheten när det gäller bedömningen av felfrekvenserna.

21. Europaparlamentet noterar dock att resultaten av externa revisioner av insatser som genomförts på områdena ”bidrag med direkt förvaltning” och ”indirekt förvaltning med mottagarländer” visar att 4,64 % respektive 3,77 % av det totala granskade beloppet fastställdes vara icke stödberättigande, och att denna situation inte har lett till utfärdande av differentierade reservationer. Parlamentet uppmanar GD DEVCO att ge ytterligare detaljerade förklaringar av den bakomliggande logik som använts i dessa två fall.

22. Europaparlamentet erinrar om att reservationer är en hörnsten i begreppet ansvarighet, och därför utgör ett förebyggande instrument och ett instrument för transparens inom uppbyggnaden av GD DEVCO:s säkerhetskedja som speglar de pågående utmaningarna eller kvarvarande och uppkomna svagheter inom huvudkontoren eller i unionens delegationer.

23. Europaparlamentet uppmanar GD DEVCO att stegvis stärka sin kontrollkedja i enlighet med den nya uppsättningen normer för internkontroll som lägger större tonvikt vid såväl de enskilda kompetenserna och ansvarsskyldigheten för deras roll i att förverkliga kontroller som vid risken för bedrägeri.

24. Europaparlamentet noterar att studien om kvarstående felfrekvens har blivit en byggsten i GD DEVCO:s strategi för riskbedömning, kontroll och revision och i dess kontrollkedja, men uppmanar GD DEVCO att säkerställa mer konsekvens i de metodologiska standarder som används i dess bedömning av kvarstående felfrekvens, och att vid behov samråda med revisionsrätten i sådana frågor.

25. Europaparlamentet noterar de olika metoder som revisionsrätten och GD DEVCO använder, där revisionsrätten fokuserar på pågående insatser eller preliminära felprocentsatser på betalningsnivå och GD DEVCO hanterar avslutade insatser. Parlamentet anser och understryker att denna tudelade uppskattningsmetod inte bör leda till en tvetydig bild av lagligheten och korrektheten i insatserna, då detta även skulle förhindra resultatens jämförbarhet över flera år.

26. Europaparlamentet förväntar sig av alla berörda parter att de undviker att använda konkurrerande motiveringar för metoder för bedömningen av uppskattade felnivåer, i syfte att ge en tillförlitlig och mer realistisk bild av situationen och öka förtroende och rättvisa både när det gäller det kontrollarbete som utförs och när det gäller de allmänna kontrollsystemen. Parlamentet understryker även att konceptet uppskattat riskbelopp vid avslutandet som används i olika typer av rapportering, t.ex. GD DEVCO:s årliga verksamhetsrapport eller kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport, vederbörligen bör omprövas.

27. Europaparlamentet uppmanar GD DEVCO att fortsätta med sina insatser för att förbättra det effektiva genomförandet av sitt kontrollsystem och sina centrala resultatindikatorer, i synnerhet resultatindikator 21 om oegentligt utförda betalningar som förhindrats genom förhandskontroller och resultatindikator 25 om icke stödberättigande belopp som fastställts genom extern revision. Parlamentet noterar att betalningskrav utfärdades för ett belopp om 18,22 miljoner EUR för återbetalning av felaktiga utbetalningar.

28. Europaparlamentet anser att inriktningen på högriskområden med anknytning till medel som står under indirekt förvaltning genom internationella organisationer och utvecklingsorgan och utvecklingsbidrag som står under direkt förvaltning är väldigt viktig, och att risknivån som är förknippad med dessa två insatsområden bör uppgraderas.

29. Europaparlamentet noterar att två reservationer utfärdades år 2018, i synnerhet förnyandet av reservationen om den fredsbevarande resursen för Afrika som ursprungligen utfärdades år 2015 och speglar de pågående institutionella svagheterna och svagheterna i förvaltningen, nämligen att den fredsbevarande resursen för Afrika inte är tillräckligt effektiv för att skydda lagligheten och korrektheten hos EUF:s utgifter.

30. Europaparlamentet noterar att 19 utredningar av bedrägeri pågick under 2018.

Samarbete med internationella organisationer, unionens utvecklingsorgan och icke-statliga organisationer

31. Europaparlamentet noterar att 2018 års betalningar från EUF för projekt som genomförts via indirekt förvaltning med internationella organisationer och utvecklingsorgan uppgick till 1074 miljoner EUR respektive 201 miljoner EUR (varav 347 miljoner EUR var genom FN. Parlamentet noterar att 2,6 miljarder EUR härrör från den allmänna budgeten.

32. Europaparlamentet noterar med oro att när det gäller insatser tillsammans med internationella organisationer har 33 av 61 granskade transaktioner (eller 54 %) kvantifierbara fel, vilket motsvarar 62,5 % av 2018 års uppskattade felnivå.

33. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över det faktum att internationella organisationer återigen inte tillhandahållit styrkande handlingar i tid, vilket gjorde att kommissionen och revisionsrätten inte kunde utföra noggranna revisioner. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att öka sina ansträngningar för att säkerställa att information mottas i god tid från de berörda internationella organisationerna, så att revisionsrätten kan lägga fram fullständiga och korrekta uppgifter.

34. Europaparlamentet noterar med oro att det största antalet EUF-kontrakt tilldelas ett mycket begränsat antal nationella utvecklingsorgan, vilket innebär en risk för åternationalisering av unionens politik, något som strider mot den ökade integrationen av unionens utrikespolitik.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka och konsolidera övervakningen av anbuds- och kontraktförfarandena i syfte att undgå risken att ett väldigt litet antal offentliga eller halvoffentliga organ får monopol på stora delar av de EUF-projekt som genomförs i utvecklingsländer och får ett ökat inflytande över unionens utvecklingssamarbets- och grannskapspolitik, vilket skulle kunna äventyra unionens politiska oberoende. Parlamentet uppmanar kommissionen att även stärka och bredda sitt samarbete med andra offentliga och privata enheter, t.ex. flera icke-statliga organisationer som arbetar på utvecklingsområdet.

36. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen att lägger större vikt vid att främja EUF:s samarbete med internationella organisationer, unionens utvecklingsorgan och icke-statliga organisationer. Parlamentet uttrycker oro över att EUF:s verksamhet inte är synligare för allmänheten.

37. Europaparlamentet erinrar om att enheter som anförtrotts genomförandet av unionens fonder som allmän princip måste respektera principerna om sund ekonomisk förvaltning och transparens. Parlamentet betonar att alla enheter måste samarbeta fullt ut för att skydda unionens ekonomiska intressen och, som ett villkor för att få motta medlen, bevilja den ansvariga utanordnaren, revisionsrätten och Olaf de rättigheter och den tillgång som krävs.

38. Europaparlamentet ber kommissionen att ta hänsyn till följande:

i) Kommissionens uppmanas att strikt respektera och i bidrag och ramavtal tillämpa ovannämnda ansvarsområden för enheter som genomför unionens fonder samt skyldigheten att förse revisionsrätten och Olaf med alla begärda handlingar som krävs för att slutföra revisionen.

ii) Kommissionens uppmanas att regelbundet ägna uppmärksamhet åt kraven för bedömningar med pelarsystem och rapporter från internationella organisationer och icke-statliga organisationer som oroas över denna brist på samarbete, för att granska hur lämpliga deras verktyg för ansvarsskyldighet är. Kommissionen uppmanas även att överväga tillhörande bestämmelser eller kravspecifikationer när metoden för pelarbedömning ska granskas, i syfte att följa bestämmelserna i EUF:s budgetförordning. Parlamentet efterlyser en anpassning, om så krävs, av de befintliga gällande överenskommelserna om medverkan med dessa internationella enheter.

iii) Parlamentet noterar att det fortfarande finns ett behov av en mer systematisk approach till kommunikation om unionens bidragsfinansierade verksamhet, i syfte att öka unionens synlighet och att stärka transparensen, ansvarsskyldigheten och den tillbörliga aktsamheten på människorättsområdet genom hela finansieringskedjan. Parlamentet uppmanar kommissionen att i ramavtalen införa en skyldighet för det ledande organet att säkerställa unionens synlighet i projekt med flera givare. Parlamentet uppmanar kommissionen att utföra stickprovskontroller på plats några år efter att de samfinansierade projekten slutförts, i syfte att kontrollera den fortsatta inverkan av EUF:s interventioner, samt att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa de långsiktiga effekterna av dess insatser.

Unionens budgetstöd

39. Europaparlamentet noterar att EUF:s bidrag till budgetstödverksamheten uppgick till 881,9 miljoner EUR år 2018 varav 858,6 miljoner EUR var nya åtaganden (med en geografisk täckning på 56 partnerländer som stod för 96 budgetstödkontrakt). Parlamentet observerar att för de utomeuropeiska länderna och territorierna betalades 92,9 miljoner EUR ut genom EUF för 14 länder, vilket motsvarade 18 budgetstödkontrakt.

40. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att Afrika söder om Sahara är den största mottagaren av budgetstöd med en andel på 41 %, och att relaterade kontrakt rörde staternas motståndskraft och byggkontrakt. Parlamentet observerar även att andelen låginkomstländer ökade till 38 % jämfört med 31 % år 2015, och att länder med lägre medelinkomst, med 47 % av de totala åtagandena, är de största mottagarna av budgetstöd.

41. Europaparlamentet erinrar om att budgetstöd är en investering i unionens partnerländers offentliga politik och offentliga system, och att dess grundläggande principer är att genomföra reformer och bidra till att målen för hållbar utveckling nås. Parlamentet noterar att unionens budgetstöd ska vägledas av de internationellt avtalade effektivitetsprinciperna från Busan, såsom egenansvar för partnerländerna, fokus på resultat, delaktighet och ansvarsskyldighet.

42. Europaparlamentet noterar att utbetalningar i länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-länderna) och utomeuropeiska länder och territorier främst görs via fasta delbetalningar. Parlamentet anser dock att rörliga delbetalningar skulle kunna skapa en bättre hävstångseffekt när det gäller att fördjupa politiken och den politiska dialogen med partnerländerna om de viktigaste reformer som ska genomföras. Parlamentet anser att utbetalningsvillkoren via fasta och rörliga delbetalningar bör vara resultatbaserade och förlita sig på tillräckliga kvalitativa uppgifter för att utvärdera de framsteg som gjorts. Parlamentet anser att prestandakriterierna för utbetalningar är en central faktor i förvaltningen av budgetstödverksamhet.

43. Europaparlamentet efterlyser en noggrann övervakning och en grundlig politisk dialog med partnerländerna när det gäller mål, framsteg som görs mot överenskomna resultat och resultatindikatorer. Parlamentet uppmanar på nytt kommissionen att bättre definiera och mäta den förväntade inverkan på utvecklingen, och i särskilt att förbättra kontrollmekanismen med avseende på den mottagande statens agerande på områdena korruption, respekt för mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och demokrati. Parlamentet uttrycker fortsatt djup oro över det sätt på vilket unionens budgetstöd kan användas i mottagarländer där den demokratiska kontrollen är begränsad eller obefintlig.

44. Europaparlamentet noterar en liten minskning i riskidentifieringen med anknytning till budgetstöd 2018. Parlamentet betonar dock att risker relaterade till korruption, offentliga finanser och utveckling förblir de mest betydande, samtidigt som den makroekonomiska risken tenderar att öka.

45. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för fokus på framsteg som gjorts inom förvaltning av offentliga finanser, insyn i budgeten och organ som arbetar med demokratisk kontroll och tillsyn, och makroekonomisk villkorlighet i partnerländer i syfte att optimera kapacitetsutveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt övervaka de reformer som genomförts och de resultat som uppnåtts, som visar att unionens budgetstöd på ett effektivt sätt har bidragit till mottagarländernas egen utvecklingsagenda och stärkt deras demokratiska ansvarstagande.

46. Europaparlamentet påpekar att adekvata övervakningsverktyg måste förstärkas för att man ska kunna bedöma på vilket sätt budgetstödet har bidragit till att förbättra mobiliseringen av inhemska inkomster och relaterade reformer. Parlamentet noterar med uppskattning att mobiliseringen av inhemska inkomster år 2018 stod för 19 % av värdet på rörliga delbetalningar (jämfört med 3 % år 2014). Parlamentet uppmanar GD DEVCO att fortsätta att tillhandahålla regelbunden information i sina rapporter om budgetstöd om hur budgetstödkontrakt används när det gäller mobilisering av inhemska inkomster.

47. Europaparlamentet uppmanar dock GD DEVCO att i sin politiska dialog strikt bedöma riskerna med anknytning till företagens skatteflykt, skatteundandragande och olagliga finansiella flöden som i synnerhet påverkar utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar GD DEVCO att bedöma budgeteffekterna och att hjälpa till med definitionen av orienterade investeringsmål.

Risker och utmaningar med anknytning till genomförandet av bistånd från EUF

48. Europaparlamentet är djupt oroat över att EUF kommer att tvingas anpassa sig till agendor som distanserar fonden från dess huvudsyfte, vilket är fattigdomsbekämpning, något som är oförenligt med EUF:s grundläggande värden och riskerar att undergräva uppnådda goda resultat. Parlamentet konstaterar med oro risken för avledning och uppmanar kommissionen att beakta detta vid skapandet av projekt och program i linje med en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att välja ut framtida stödprogram i enlighet med EUF:s grundläggande värden, och att överväga att dra tillbaka stöd från program som avviker från dessa värden.

49. Europaparlamentet understryker att EUF inte bör gå utanför sina ramar och att en ny koppling för att ta itu med nya utmaningar inte bör hindra att andra utvecklingsmål uppnås.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga större vikt vid och fokusera på att förbättra och upprätthålla väl fungerande stödprogram. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa större mediebevakning och synlighet för bästa praxis och framgångshistorier.

51. Europaparlamentet betonar betydelsen av de risker för hållbarhet, transparens och god samordning som unionen strävar efter att ta itu med genom sitt utvecklingsstöd, mot bakgrund av en markant ökning av kommande givare och nya aktörer, t.ex. Ryssland och Kina i Afrika. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för en bättre anpassning av det internationella samarbetet med partnerlandets egna utvecklingsprioriteringar.

52. Europaparlamentet anser att relationen mellan migrationsfrågan och utvecklingsstödet är en av de viktigaste kopplingarna att hantera jämte kopplingen mellan säkerhet och utveckling och det humanitära och utveckling. Parlamentet inser emellertid att fredsbyggande och hantering av de bakomliggande orsakerna till migration är grundläggande aspekter av hållbar utveckling.

53. Europaparlamentet påminner om att biståndets effektivitet, partnerländernas inflytande på utvecklingsresultaten och tilliten till partnerländernas styrningsramar är vägledande principer som regelbundet måste förfinas. Parlamentet betonar vidare att god samhällsstyrning, rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna är nödvändiga villkor för att biståndet ska vara effektivt. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa att rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna är grundläggande villkor för att det ekonomiska stödet ska godkännas.

54. Europaparlamentet betonar att hållbar utveckling är avgörande för att öka utvecklingsbiståndets övergripande effektivitet genom att ständigt spåra påverkan genom alla sätt att tillhandahålla stöd. Parlamentet erinrar om att Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling lägger stor tonvikt vid data och indikatorer, med tanke på att en robust övervakning är avgörande för en effektiv och operativ strategi.

55. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att i nästa årliga verksamhetsrapport inkludera en strukturerad bedömning av konsekvenserna av verksamheterna i EUF, med ett särskilt fokus på mänskliga rättigheter.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för varje land göra en utvärdering av de EUF-finansierade projekt som pågått en längre tid, i syfte att påvisa den verkliga inverkan av EU-investeringar på fältet som pågått i flera decennier och hur de på ett effektivt sätt har bidragit till mottagarländernas ekonomiska, sociala och hållbara utveckling. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att reflektera över resultatet av utvärderingen och begränsa och/eller avbryta ytterligare finansiering av ineffektiva projekt.

57. Europaparlamentet anser att ett större fokus på lokala små och medelstora företag, den privata sektorn och organisationer i det civila samhället bör utgöra en grundläggande princip för samarbetet i förvaltningen av EU-delegationernas projektplanering. Parlamentet betonar att en strategisk dialog med den privata sektorn och organisationer i det civila samhället måste spela en avgörande roll för utvecklingen av lokala ekonomier, med tanke på det finansieringsgap som måste täckas för att de ambitiösa utvecklingsmålen ska kunna nås.

58. Europaparlamentet anser att finansiell inkludering och mikrofinansiering är viktiga faktorer för ekonomiska och sociala framsteg, och att de har en påvisad inverkan på det lokala näringslivet och på jobbskapande. Parlamentet noterar med tillfredsställelse att EUF stöder finansiell delaktighet i Afrika genom ett antal instrument (Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), riskdelningsmekanismen Nasira, Huruma-fonden, Boost Africa Foundation och African Guarantee Fund), som bland annat syftar till att tillhandahålla mikrolån till missgynnade jordbrukare i Afrika. Parlamentet avråder kommissionen och andra EU-institutioner från att inrätta nya instrument för ekonomiskt stöd, och uppmanar dem i stället att se till att dessa instrument blir mer synliga inom sina respektive verksamhetsområden och i unionen.

59. Europaparlamentet noterar internrevisionstjänstens revision av ”samordningen mellan kommissionen och Europeiska utrikestjänsten”, och noterar med tillfredsställelse slutsatsen av revisionen att samordningen mellan kommissionens avdelningar (GD DEVCO, generaldirektoratet för grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar (GD NEAR) och tjänsten för utrikespolitiska instrument) och Europeiska utrikestjänsten som helhet är effektiv och ändamålsenlig. Parlamentet betonar dock med eftertryck att en icke-fragmenterad bild av EU:s totala externa bistånd till ett visst land måste fastställas, och att riskbedömningen och riskhanteringen måste förstärkas i samordning med GD DEVCO och GD NEAR för att utveckla en gemensam syn på osäkerhet och mildrande strategier.

Effektiviteten hos Europeiska unionens förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika

60. Europaparlamentet noterar att de resurser som anslagits till Europeiska unionens förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika (nedan kallad *förvaltningsfonden för Afrika*) i slutet av 2018 uppgick till 4,2 miljarder EUR, varav 3,7 miljarder EUR kom från EUF och 489,5 miljoner EUR från medlemsstaterna och andra givare (Schweiz och Norge). Parlamentet noterar att 187 projekt genomfördes under 2018. Parlamentet noterar utvidgningen av det gemensamma EU-IOM-initiativet för skydd och återanpassning av migranter från 14 till 26 afrikanska länder i slutet av 2018.

61. Europaparlamentet erinrar om sin återkommande hållning att kommissionen bör säkerställa att alla förvaltningsfonder som upprättas som ett nytt utvecklingsverktyg alltid är i linje med unionens övergripande strategi och mål för utvecklingspolitiken, dvs. minskning och utrotning av fattigdom, och i synnerhet att de måste säkerställa att EU-ländernas säkerhetsintressen inte överordnas mottagarbefolkningarnas behov. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att överväga att begränsa det ekonomiska stödet till sådana projekt inom ramen för förvaltningsfonden för Afrika som avviker från denna centrala linje.

62. Europaparlamentet betonar att förvaltningsfonden för Afrika måste åtgärda de bakomliggande orsakerna till destabilisering, tvångsförflyttning och irreguljär migration genom att främja motståndskraft, ekonomiska möjligheter, lika möjligheter, befolkningars säkerhet samt mänsklig och social utveckling. Parlamentet noterar att konceptet med och de särskilda egenskaperna hos de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration är skiftande och bör antas och analyseras grundligt i syfte att bättre utforma den logiska grunden och mervärdet för projektinterventionerna och för att bättre presentera resultaten.

63. Europaparlamentet noterar att revisionsrätten drog slutsatsen att förvaltningsfonden för Afrika är ett flexibelt verktyg för att tillhandahålla bistånd på sådana områden som livsmedel, utbildning, hälso- och sjukvård, säkerhet och hållbar utveckling, men att dess utformning, med tanke på de helt nya utmaningar som väntar, borde ha varit mer fokuserad när det gäller mål som ansetts vara alltför breda för att på ett effektivt sätt styra åtgärderna i de afrikanska regionerna och för att mäta genomslaget.

64. Europaparlamentet noterar med oro att de många farhågor som revisionsrätten ([1]) och författarna till halvtidsutvärderingen av elfte EUF gett uttryck för när det gäller genomförandet av förvaltningsfonden för Afrika till stor del inte uppmärksammats. Parlamentet upprepar sina farhågor rörande följande:

— Avsaknaden av dokumenterade kriterier för urval av projektförslag för Nordafrika och Afrikas horn.

— Avsaknaden av en särskild ram för riskbedömning.

— Allvarliga brister i mätningen av resultaten av projekt inom ramen för förvaltningsfonden för Afrika.

— Effektiviteten och hållbarheten hos projekt inom förvaltningsfonden för Afrika och möjligheten för unionen att noga övervaka deras genomförande.

— Avsaknaden av en konstruktiv strategi för spridning och mediebevakning av bästa praxis och framgångsrika stödprogram.

Med anledning av dessa resultat anser parlamentet att man tydligt kan ifrågasätta mervärdet av förvaltningsfonden för Afrika.

65. Europaparlamentet erinrar om att merparten av finansieringen från förvaltningsfonden för Afrika kommer från EUF, vilket oundvikligen innebär att utvecklingsbiståndet inte används för EU:s partnerländers utvecklingsplaner, utan för de kortsiktiga målen för unionens migrationspolitik, vilket strider mot Lissabonfördraget och Parisförklaringen om biståndseffektivitet. Parlamentet påpekar att förvaltningsfonden för Afrika mer var ett instrument som fokuserar på projekt för snabba lösningar som syftar till att stoppa blandade migrationsströmmar i stället för att ta itu med långsiktiga drivkrafter bakom migration i linje med principerna för utvecklingsbistånd.

([1]) Särskild rapport nr 32/2018, *Europeiska unionens förvaltningsfond för nödåtgärder: Flexibel men saknar fokus.*

66. Europaparlamentet påpekar att poolningen av resurser från EUF, unionens budget och andra bidragsgivare i förvaltningsfonder inte får leda till att de pengar som avsatts för utvecklings- och samarbetspolitiken inte når sina normala stödmottagare eller används till deras ursprungliga målsättningar. Parlamentet beklagar i detta sammanhang att samtidigt som unionens bidrag till förvaltningsfonden för Afrika främst härrör från offentliga biståndsresurser är förvaltningsfonden inte enbart inriktad på utvecklingsorienterade mål. Parlamentet påpekar att det tematiska fönstret för migrationshantering fick den största andelen medel år 2018 med en ökning från 17,3 % år 2016 till 30,8 % av medlen från förvaltningsfonden för Afrika år 2018.

67. Europaparlamentet noterar att migrationshanteringen inte bara ökade som en andel i alla godkända projekt inom ramen för förvaltningsfonden för Afrika, utan medel har även i ökande utsträckning prioriterat länder i Nordafrika, från 23 % av de totala medlen för migrationshantering år 2016 till 52 % år 2018. Parlamentet beklagar det faktum att samtidigt som unionen strävar efter att stödja ”utsatta och marginaliserade befolkningsgrupper” i täten för förvaltningsfonden för Afrika, gick 55 % av finansieringen från migrationshanteringen till projekt som syftade till att begränsa och avskräcka från irreguljär migration genom begränsning och kontroll av migration år 2017. Parlamentet varnar för att användning av utvecklingsbistånd i syfte att ta itu med migration och säkerhet inte enbart undergräver unionens utvecklingsprioriteringar, utan även kan orsaka ökad fattigdom och instabilitet som tvingar människor att lämna sina samhällen. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att överväga att begränsa och/eller upphäva bestämmelser om ekonomiskt stöd till projekt inom ramen för EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika som inte respekterar unionens långsiktiga utvecklingspolitik.

68. Europaparlamentet erinrar om att regionala och lokala myndigheter, organisationer i det civila samhället, icke-statliga organisationer och den privata sektorn är partner för en effektiv utvecklingspolitik, och att en ständig dialog med nationella myndigheter och lokalsamhällen är mycket viktig för att fastställa gemensamma strategier och prioriteringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att EUF och unionsbudgeten inte finansierar projekt genom förvaltningsfonden för Afrika som genomförs av statliga och lokala styrkor (miliser) som deltar i allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna, i synnerhet i sådana länder som Libyen och Sudan.

69. Europaparlamentet påminner om att bidrag från förvaltningsfonden för Afrika som härrör från budgetposterna för utvecklingsbistånd inte får användas för säkerhetsåtgärder som äventyrar migranters rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa konkreta garantier för att migrationsrelaterade projekt inom ramen för förvaltningsfonden för Afrika inte används av genomförandemyndigheterna för att kränka migranters grundläggande mänskliga rättigheter, och att migrationsrelaterade projekt inom ramen för förvaltningsfonden på lång sikt inte bidrar till destabilisering av länder och delregioner, eftersom detta pekats ut mer och mer av de icke-statliga organisationerna och lokalbefolkningen i norra Niger. Parlamentet betonar att projekt inom ramen för förvaltningsfonden för Afrika måste sätta mänskliga rättigheter i centrum för planeringen och bidra till förverkligandet av mänskliga rättigheter i länderna i fråga.

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera tydliga och transparenta människorättsklausuler i de överenskommelser om medverkan som ingås med genomförandepartner (FN-organ, medlemsstaternas utvecklingsorgan), i syfte att undvika situationer där unionen indirekt skulle kunna finansiera projekt som kränker de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmärksammar i detta avseende projektet för återförening av Eritrea och Etiopien genom upprustning av viktigare huvudtrafikleder i Eritrea, som finansieras av förvaltningsfonden för Afrika och förvaltas av FN:s kontor för projekttjänster och som finansierar eritreanska nationella byggföretag som använder sig av tvångsarbete via den nationella tjänsten.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att inga former av tvångsarbete och slaveriliknande förhållanden förekommer på arbetsplatser i samband med projekt som medfinansieras av unionen, i enlighet med internationella regelverk och unionsrättsliga ramar. Parlamentet rekommenderar kommissionen att införa ett transparent och strikt övervakningssystem för projekt som medfinansieras av unionen, inbegripet ett anonymt klagomålsförfarande och uppföljning

72. Europaparlamentet är oroat över det faktum att revisionsrätten funnit exempel på projekt som tillgodoser liknande behov som andra EU-instrument, vilket innebär en risk för överlappning med andra former av EU-stöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att vara särskilt noggrann med att säkerställa att dess åtgärder är konsekventa och samordnas med regionala utvecklingsprogram och att maximera det globala biståndets verkan och effektivitet, i syfte att säkerställa att huvudfokus ligger på utveckling och inte på gränskontroller och säkerhet till skada för migranter.

73. Europaparlamentet noterar att kommissionen erkänner behovet av att ytterligare stärka det gemensamma övervakningssystemet. Parlamentet välkomnar antagandet av 41 gemensamma outputindikatorer under det andra kvartalet 2018 och att ett tekniskt stöd har införts. Parlamentet noterar att tre insatsområden (fönster) för förvaltningsfonden för Afrika syftar till att bättre identifiera särskilda mål och utgångsvärden på projektnivå.

74. Europaparlamentet anser att det är viktigt att säkerställa bättre kommunikation mellan kommissionen, parlamentet och medlemsstaterna avseende genomförandet av förvaltningsfonden för Afrika och tillräcklig offentlig rapportering, tillsyn och granskning av fondens verksamhet och resultat. Parlamentet uppmanar revisionsrätten att överväga en revision av inverkan av genomförandet av förvaltningsfonden för Afrika på unionens utvecklingspolitik, både med avseende på budget och med avseende på resultat. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att dra slutsatser av revisionen och se till att de projekt inom ramen för förvaltningsfonden som genomförts ineffektivt avslutas eller att finansieringen i hög grad begränsas.

Den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen

75. Europaparlamentet noterar med oro att den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen (Apsa) är starkt beroende av externa finansieringskällor på grund av medlemsstaternas låga bidrag till fredsfonden och de begränsade ytterligare anslag som den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen erhåller från alternativa finansieringskällor.

76. Europaparlamentet konstaterar att utrikestjänsten och kommissionen står inför mycket komplexa situationer i Afrika med många politiska och operativa utmaningar och begränsningar på många områden, särskilt samarbetet mellan de viktigaste intressenterna, institutionernas finansiering och brister samt den politiska viljan att ingripa, förebygga och hantera konflikter.

77. Europaparlamentet beklagar att underskottet av afrikanskt egenansvar och ekonomisk hållbarhet i kombination med ett stort beroende av givare och internationella partner leder till operativa brister. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja Afrikanska unionens egenansvar för den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen så att den kan bli mer ekonomiskt oberoende och att rikta unionens stöd till kapacitetsuppbyggande åtgärder i stället för till driftskostnader,

78. Europaparlamentet beklagar både att unionens stöd till den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen gett svaga resultat och har behövt fokuseras om, och att unionens stöd främst fokuserats på att bidra till den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturens grundläggande driftskostnader och att strukturen i många år varit starkt beroende av givarstöd.

79. Europaparlamentet är allvarligt oroat över bristerna i övervakningssystemet när det gäller dess kapacitet att tillhandahålla tillräckliga uppgifter om verksamhetens resultat. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka utvärderingssystemets kapacitet när det gäller verksamhet och resultat, så att det tydligt framgår att unionens bidrag till största delen kan kopplas till konkreta och positiva effekter för fred och säkerhet på plats. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda en resultatorienterad övervakning och att rapportera till parlamentet så snart som möjligt.

80. Mot bakgrund av ovannämnda betänkligheter rekommenderar Europaparlamentet kommissionen att överväga att avbryta all finansiering till den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen.

Extern investeringsplan och Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU)

81. Europaparlamentet erinrar om det ekonomiska målet att mobilisera investeringar på 44 miljarder EUR. Parlamentet noterar att unionen anslog 2,2 miljarder EUR till 94 kombinerade projekt inom ramen för EFHU (den första pelaren i den externa investeringsplanen) och 1,54 miljarder EUR till EFHU-garantier till 28 investeringsprogram.

82. Europaparlamentet uppmanar GD DEVCO att ytterligare öka medvetenheten om de hävstångsmöjligheter som erbjuds genom den externa investeringsplanen genom att locka investerare från den privata sektorn till utvecklingspartnerskap. Parlamentet erinrar dock om att särskild uppmärksamhet inte endast bör ägnas åt den externa investeringsplanens kompletterande karaktär, utan även åt de kriterier som används för dess förvaltning för att förhindra avledning av utvecklingsstöd till privata investerare eller till privata intressen eller i vinstsyfte.

83. Europaparlamentet observerar att unionen även anslog 547 miljoner EUR till 21 kombinerade projekt i Afrika söder om Sahara, vilket förväntades frigöra 4 miljarder EUR till transport, energi, den privata sektorn och jordbruk. Parlamentet uttrycker sitt stöd för främjandet av den lokala dimensionen av kombinerad finansiering.

84. Europaparlamentet framhåller att unionens regionala samarbete var den främsta ekonomiska bidragsgivaren till projekt för biologisk mångfald och förvaltning av skogsresurser och spelade en viktig roll i bevarandet av de sexton skyddade områdena i den centralafrikanska och västafrikanska regionen.

85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga större fokus på spridning av framgångsrikt genomförda projekt, och att göra allmänheten mer medveten om unionens investeringar i global hållbar utveckling.

EIB:s investeringsanslag för AVS-länderna

86. Europaparlamentet uppmanar EIB att ytterligare stödja den lokala privatsektorns utveckling som en nyckelfaktor för hållbarhet och motståndskraft för att stödja grundläggande social och ekonomisk infrastruktur av direkt intresse för stödmottagarna liksom sökandet efter nya lokala och regionala partner inom det specifika området mikrofinansiering. Parlamentet uppmanar EIB att öka additionaliteten genom en bättre motivering av användningen av medel.

87. Europaparlamentet uppmanar EIB att öka sina ansträngningar och vidta lämpliga åtgärder för att göra mer reklam för EIB:s instrument i länder där effekten av EIB:s investeringar kommer att bli större.

88. Europaparlamentet välkomnar unionens bidrag genom AVS-investeringsanslaget för kreditgränser för mikrofinansiering på 139 miljoner EUR som bör generera omkring 26 300 lån till mikroföretag och enskilda personer.

89. Europaparlamentet anser att det är av största vikt för EIB att kontinuerligt investera tid i strategier för tillbörlig aktsamhet kombinerat med redskap för bedömning av resultat, i syfte att få bättre kunskaper om de finansiella mellanhändernas och stödmottagarnas profil och också för att bättre bedöma projektens konsekvenser för slutmottagarna.

Framtiden för förbindelserna mellan unionen och Afrika

90. Europaparlamentet noterar de pågående diskussionerna om den framtida långsiktiga strategin för och partnerskapet mellan unionen och Afrika, samtidigt som man ser detta som en möjlighet att skapa ökad effektivitet i de olika metoderna att tillhandahålla bistånd. Parlamentet anser att man måste gå längre än en traditionell biståndscentrerad förbindelse i riktning mot ett mer strategiskt och integrerat bistånd.

91. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en ”mer-för-mer”-strategi med våra partner som gör det möjligt att anpassa vårt stöd efter tredjelandets respekt för demokratiska rättigheter, rättsstatsprincipen, internationella konventioner m.m.

92. Europaparlamentet betonar att EUF bör integreras i unionens budget, vilket redan omnämnts i parlamentets resolutioner och i det nya förslaget om den fleråriga budgetramen för 2021–2027 för att undvika fragmentering av budgeten. Parlamentet påpekar att en integration av EUF kommer att stärka den ansvarsfrihetsbeviljande myndighetens möjligheter att granska EU-budgetens utgifter utanför unionen.